

Jak se co říká a jak se co dělá

To se dějí věci: platy rostou, ale ceny rychleji, pořád se někdo o něco hádá, politici se ostouzejí, zloději kradou...

Stál jsem ve frontě na poště a přede mnou dva: muž a žena. Zjevně se trochu znali. Paní se do toho pustila první: to je hrůza, ta vláda, co voni si vlastně myslěj, že z nás budou dělat blbce! Nakonec snad ani nebudem mít co jíst! Protože byla poněkud silnější, usmíval jsem se. A přemýšlel, že kdybych se zapojil do debaty, asi bych nevydržel nepoznamenat, že ze stovaceti druhů sýra ze samoobsluhy, odkud nepochybně šla, bude možná k dostání za nějakou dobu pouhých osmdesát. A že znám větu „jez do polosyta, pij do polopita“.

A pozoroval jsem, co na to pán. Vypadal značně seriózně. „To máte, paní úplnou pravdu, takhle to už nejde dál“, prohlásil nevzrušeně. „Podívejte třeba jen na tu cenu poštovního...“ Dál jsem neposlouchal a přepadl mě smutek. To jsme opravdu tak krátkozrací? To se opravdu nic nestalo? Lidičkové proglasoví! Proglas je tu také proto, aby vléval lidem radost, ze které pramení chuť a síla něco dělat. Je tu proto, aby vám ukazoval nejen špatnosti, ale také dobré, povedené věci. Proto ty komentáře Františka Schildbergera a další pořady. Politika je věcí, kterou se každý slušný člověk v této zemi ZAOBÍRÁ! U nás politiků „laiků“ začíná politika žádostí o plot před školou a o výhodnější pracovní dobu na poště. U politiků začíná třeba koaličními snídaněmi. Pro všechny je však potřebný ZÁJEM O DRUHÉHO.

Pán buď s námi se všemi.

Myslím toho našeho. Nehádajícího se. Nezuřícího. Našeho Pána. Který dělal jedinečnou politiku. Politiku zájmu, politiku angažovanosti. Politiku „chceš-li, pojd“ . Politiku LÁSKY.

V dobrém a bez hněvu

Váš otec Martin

Novinky z proglasácké rodinky

1. Krásná zpráva hned na začátek: Honza Valoušek, řečený Čip, mnohým z nás dobře známý z úterních pořadů pro děti, dostal pod stromeček malou sestřičku. Maminka Helenka pracovala nějakou dobu u nás v sekretariátu, než vyměnila starosti s administrativou za radosti s miminkem. U Valoušků mají už tři vzrostlé děti a malá Karolínka se právem těší láskyplnému zájmu celé rodiny. Blahopřejeme - jen tak dál!

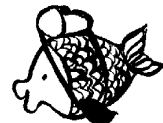

2. Vánoční radosti předcházelo v Proglasu několik pěkných setkání: druhé výročí zahájení našeho vysílání, tedy 8. prosinec léta Páně 1997, jsme oslavili velmi krásně mší svatou pro celou rodinu Proglasu, celebrou otcem biskupem královéhradeckým Karlem Otčenáškem. S vděčností si připomínáme, že otec biskup jako první podpořil záměr zřídit Radio Proglas a v Brně nás již několikrát navštívil. Přáli bychom do nového roku jemu i všem věřícím královéhradecké diecéze, aby se brzy podařilo dokončit duchovní centrum kraje – *Nové Adalbertinum*.

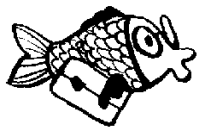
3. Den otevřených dveří proběhl podle očekávání, návštěvnost naše očekávání předčila: mnoha přátelům stálo za to trmácet se i z velké dálky a celkem se vás sešlo jedenáct set!

4. Také letošní zimní setkání křesťanských novinářů se zčásti odehrávalo na půdě Proglasu. Toto v pořadí již třetí rokováání se odehrálo pod záštitou *Občanského institutu* počátkem prosince v budově *Biskupského gymnázia* v Brně a bylo tedy přirozené, že úlohu hostitelů

převzali právě pracovníci Proglasu. Setkání se zúčastnili pracovníci křesťanského vysílání *Českého rozhlasu*, redaktoři *Katolického týdeníku*, *Perspektiv* a jiných křesťansky orientovaných periodik, i nezávislí publicisté. Nechyběli ani naši spolupracovníci ze studia *Kristián*, *Radim* a *Telepace* a kolegové z TWR i z rádia *Hlas naděje*. Klika příznivců Proglasu tak byla zastoupena velmi početně a převážila dokonce i rozsáhlou skupinu novinářského dorostu z církevní publicistické školy, kterou v Praze řídí Květoslava Neradová. Atmosféra setkání byla pracovní a velmi srdečná, příště se těšíme do Ostravy.

5. Velmi podařené nám připadalo setkání Kaprů (kamarádů Proglasu) rovněž v čase předvánočním. Přes tři stovky ochotných pomocníků z celé Moravy a překvapivě velké části Čech zahájily schůzku mši svatou v kostele svatého Augustina (celebroval generální vikář brněnské diecéze Msgr. Jiří

Mikulášek, koncelebranty byli otec Martin a otec Tišek, vlastním jménem P. František Fráňa, kdo to nevíte.) Krásné a povzbudivé bylo seznamování přítomných po mši svaté, neboť se ukázalo, jak velmi dalekou cestu vykonalo s veselou myslí mnoho z vás. Po společném obědě v jídelně BiGy (všem, kteří vařili a myli kvůli nám nádobí, patří veliký dík!) následovala velká válečná

porada: jak na to? Jak ladit rádia, jak doručovat poštu, jak vyřizovat vzkazy, komu a kam telefonovat. Teď víme všechno a nic nás nezaskočí. Příští shledání si nenechám ujít.

6. Pamětníci počátků Proglasu možná trochu litovali odchodu moderátora Igora Dostálka, jehož proměnu v bratra Maxmiliána z Řádu bratří kazatelů ovšem všichni naopak vítáme. Bratr Maxmilián studuje od září teologii v Olomouci a pro nás z toho vyplývá radostné zjištění, že alespoň občas uslyšíme jeho hlas ze studia Radim.

7. Svou slibnou kariéru v Radimovi ukončil Toník Míšek, poněvadž mu skončila náhradní vojenská služba. Nyní se bude věnovat své odbornosti - matematice a můžeme mu jenom přát, aby se mu v práci i v životě dařilo (sobě přejme, aby nám zachoval přízeň a někdy pro nás v Radimovi něco pěkného připravil).

8. Aby jméno Míšek zůstalo Proglasu zachováno, zaměstnáváme nově ve funkci moderátora a příležitostného redaktora Emanuela Míška, který je učitelem ve Velkém Meziříčí. Po tříleté praxi ve školství dává Eman z mnoha důvodů přednost práci v Proglasu a my jeho důvody vítáme, neboť si od jeho působení v rádiu slibujeme zpestření našeho vysílání hlavně pro děti.

9. Navzdory výkyvům na naší veřejné scéně se snažíme zachovat rozumnou míru optimismu a současně brzdit otce Martina, aby neusiloval o celosvětové pokrytí signálem Proglasu už letos. Pro začátek stačil by snad signál celorepublikový?

10. Krásná zpráva na samý konec: dá-li Pán, dočkají se manželé Růžičkovi svého děťátka koncem června. Adrianka Johanka kudy chodí, tudy svítí a my všichni jim to tak moc přejeme... Kež betlémské Dítě chrání tento i každý nenarozený život, kež provází vás i všechny vaše maličky po celý rok a přináší teplo a světlo, lásku a radost do všech rodin!

MaBla

Stále to není ono...

Ano, je tu opět sportovní článek pro onu menšinu (nebo přece jen většinu, či alespoň polovinu?) našeho národa a potažmo našich posluchačů. Jak jste asi Vy všichni, kteří máte rádi sport, zjistili především při poslechu našich sportovních pořadů (Sportovní pětadvacítka Po 19:00 a Út 15:15, Sportovní pozvánka Pá 14:15 a Sportovní zpravodajství Po-Ne 21:30), nejsem slyšet jen já, ale také hlasy našich dávných či novějších spolupracovníků (ať už jsou to Standa a Karel Plechlovi z Brna, Hubert Weczerek z Kravař, Libor Pecháček z Hulína, Renata Žilková z Přerova, bratři Pavel Šoba z

Brna a Petr Šoba ze Znojma). Na stole mám teď asi tři tipy na další, kteří by rádi spolupracovali. O formě spolupráce jsme Vás informovali v některém z minulých čísel našeho zpravodaje, ale velice rádi zašleme Vám všem, kteří budete mít zájem prezentovat také vaše město (či vesnici) a okolí - co se týká sportu - dopis, ve kterém budete podrobně informováni, jak by naše spolupráce měla vypadat. Stará pravda zní stále stejně: čím více spolupracovníků, tím pestřejší a hlavně ucelenější bude naše sportovní vysílání. Proto neváhejte a točte (totiž chci napsat) - **PIŠTE!**

P. S. Výzva pro všechny naše KAPRY: Pokud vy sami máte ve svém rybníčku nějakou tu sportovní štíku, tj. toho, kdo se o sport (především fotbal a hokej, ale i další) zajímá (a nemusí přímo být naším stálým posluchačem!), zkuste se s ním domluvit, ať nám také napíše! Díky!

Milan Šoba

Něco od fochu - Příslužba

Je mnoho příběhů, které se dají sepsat a svou podstatou nemálo přispívají k všeobecnému veselí. Tentokrát bych se však chtěl zamyslet nad touto „branží“ nazvanou poněkud netradičně.

Příslužba je služba. Je víc věcí, které dělat nemusíte, než musíte. Tak toto je jisté stádium pracovního zápalu, o kterém někteří lidé s oblibou říkají, že zalezou někam do kouta a počkají, až je *to* přejde. Ono to jde, když o nic nejde. Jakmile se však vaše práce stane povinností, přestává být kořením života, jak byste nepochybně očekávali a stává se z ní skutečná služba. Potud stručná charakteristika tohoto slova.

Příslužba v roli „hej, počkej“. Chcete každému vyhovět, ale ať se snažíte jak chcete, někdo stále *něco* potřebuje. A tak bezděčně zvednete telefon při obědě a už něco vysvětlujete nebo vyřizujete. A místo poklidného jídla vám z telefonního sluchátka proudí do uší všeliké slovní druhy, nehledě na to, co máte ještě udělat hned, jak dojdete. Vpravdě řečeno, stačí aby se dotyčný zmínil o něčem, co děláte rádi a už je po klidném obědě, poněvadž myslíte opět na práci. Zkrátka ukažte, že něco umíte, a od té chvíle je po vás „veta“. Na to navazuje následující stať.

Umění rychle řešit situaci. „Písí, prosím tě, nejede mi datka, zkus s tím něco udělat, máš na to 6 minut“. Nebo: „mně blbne počítač, pojď se na to podívat.“ A vy běháte a zároveň přemýšlíte o tom, co je ve vašich silách. Vyplatilo se mi nezačít šílet, ale před čímkoliv si uvědomit jednu moc velkou pravdu mého duchovního vůdce: „Když Bůh po někom něco chce, tak ho nejprve obdaruje“. A s tímto vědomím se pouštím do neuvěřitelných věcí. Člověku je někdy zatěžko si připustit větu: „Nejen ze svých sil je člověk schopen...“. Rychlost vyřešení se musí vejít do několika minut, poté často ztrácí smysl už cokoliv dělat, neboť už nelze ovlivnit to, co předtím šlo. Postupně se však (úměrně době zaměstnání v rádiu) ve vás vzbudí jakési bojové napětí, které vám umožní dělat „zázraky“ v rekordním čase. Co následuje poté, o tom již další článek.

Volný čas příslužby. Řečeno expresivně: není. Tato služba skrývá nenadálé situace, jež vám vezmou při obědě sousto od úst (někdy) a donutí vás zdvojit myšlení a za dokončování úkolu prvního řešit problém následující.

Ve chvíli, kdy vše funguje tak, jak má a vaši spolupracovníci jsou zabráněni do své práce, můžete konečně začít dělat to, nač se chystáte už tři hodiny a nebyla k tomu volná chvíle. No a konečně nastává historická chvíle služby, již zmíněný volný čas příslužby.

Plody práce příslužby. Lidé si vás jistým způsobem náležitě oblíbí. Tento skvostný okamžik přichází u každého tehdy, když tzv. *je potřeba* rychle vyřešit situaci a znát rozhodující detaily, které

příslužba jakožto ojedinelá profese zná. Je to dáno tím, že příslužbák prochází denně snad všemi místnostmi a zhruba jednou týdně různými profesemi, jež se v rádiu vyskytují. Vypadá to, jako byste byli nepostradatelní. Většinou se však najde i jiný člověk, který si *ví rady*. Myslím, že je to tak dobře. Jeden by si totiž málem myslel, že to bez něho nejde. Jde - ale než si to přiznáte, zavrtáte nos do všeho tak důkladně, že zapomenete, jaké místo vlastně zastáváte. A zatímco se neustále snažíte konat dobro, můžete vzít někomu motivaci k práci, neboť na vás příliš spoléhá. Nestane se to, pokud důvěřujete ostatním, že svou práci dělají skutečně dobře. To je vlastně moje praktická rada pro manažery: Až vám bude někdy připadat, že kamkoliv přijdete, podřízení nasadí bojovný výraz a trochu zezelenají, jedná se s téměř 100% jistotou o příznak choroby, zvané „šéfotřeska“. Proto je v zájmu každého „šéfa“, aby umožnil podřízeným cestu vpřed, ne přes jeho mrtvolu, ale díky jejich vlastní pili a vytrvalosti v dobrém díle, jež už započali. Neboť by se mohlo stát, že o ty nejlepší pracanty přijde, ještě než se správně projeví.

Na závěr bych chtěl říct, že to, co člověk získá tlakem nadřízených, se normálně do vás nena-tlačí ani za deset let usilovné práce na sobě. A tak ať už děláte cokoliv a děláte to rádi, nemusíte mít vždy nablízku člověka, který by vaši práci náležitě ocenil. Ale tu **lásku**, kterou jste do své práce vložili, Bůh promění v plody, ze kterých mohou žít vaši bližní i několik let. Nevěříte?

Zkuste a uvidíte.

příslužbák Pavel - Písi

Jako vždycky...

Na konci roku starého a začátku nového se dělá pořádek . A tak jsme uklízeli a zjistili ... jak se nadřeme, když musíme zjišťovat kdo je „nečitelným“ dárcem na složence.

Jen tak pro příklad – zapsání složenky, kde je členské nebo evidenční číslo, trvá cca půl minuty, bez čísla čtvrt hodiny.

Co nám pomůže? Když nezapomenete napsat své členské číslo na složenku (nejste-li členem, napište „evidenční“ číslo, které najdete na každém našem dopisu vpravo nahoře). Toto číslo uvádějte jako *variabilní symbol* při platbě z účtu.

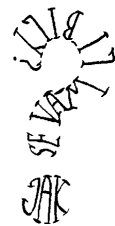
Ve své adrese uvádějte prosím jen místo bydliště a PSČ (nikoliv sídlo pošty či okres).

Děkujeme.

Akvárium

Jak se vám líbily?

Zatímco hitparáda Kolem se toč patří už od svého vzniku k nejúspěšnějším pořadům Radia Proglas podobně jako hudební blahopřání, největší nárůst popularity ze všech našich hudebních pořadů – můžeme-li tak soudit podle vašich písemných ohlasů – zaznamenala v roce 1997 večerní tříčtvrtěhodinka *Jak se vám líbí*.

Pořad, ve kterém by se pravidelně střídalo několik hudebních žánrů jsme vymysleli už v roce 1995. Pondělí tehdy patřilo country, úterý folku, středa střídavě oldies a jazzu, čtvrtek folklóru, pátek křesťanské písni a sobota duchovní hudbě. Vzhledem k tehdy vysílanému pořadu věnovanému country na *Českém rozhlasu 1* jsme později obsah pondělní a úterní rubriky vyměnili. Postupně se v úterý vedle country začaly objevovat i trampské písně. V prosinci 1996 byl zrušen pořad *Jak se*

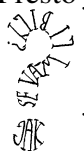
vám líbí duchovní hudba, avšak nově dostala v neděli prostor opera (případně i opereta), které se ujala Klára Beránková. V roce následujícím se čtvrtěční pořad oficiálně rozdělil na „folklórní“ a „dechovkový“ a jeho vedení se pevně chopila Helena Bízová. O ostatní pořady se vedle autora tohoto článku začali postupně starat i Radek Habáň, Emanuel Míšek, Michael Polák, autorsky občas Pavel Šafařík (seriál *Co je folk*) a jednou za měsíc v pořadu *Jak se vám líbí – Na laně* Mirka Mocková z vydavatelství Rosa s Katkou Hodecovou z TWR.

Už v druhé polovině roku 1996 začali naše rádio navštěvovat různí interpreti hlavně folku a křesťanské písně, aby v pořadu *Jak se vám líbí* povídali o své tvorbě, o svém životě a hlavně představovali své písničky. V roce 1997 se pak „živí hosté“ stali řekněme normální součástí našeho hudebního programu. A tak jste se mohli ve vysílání Radia Proglas setkat třeba se skupinou *Drc* z Českých Budějovic, s brněnským *Ořešákem*, s Evou Henychovou, Jirkou Žižkovským, Markem Ebenem, Karlem Plíhalem, Hanou a Petrem Ulrychovými, s členy *Fleretu* či *J. M. C.* K vrcholům patřily rozhovory s Ivou Bittovou, *Nezmary* nebo Milanem Nytrou ze skupiny *Buty*.

Zajímavých návštěv v pořadu *Jak se vám líbí* bude přibývat. Už před Vánoci byly zamluveny všechny pondělní a některé páteční, úterní a středeční pořady v lednu. V roce 1998 vás navíc čekají nové seriály Pavla Šafaříka, například o pozapomenutých folkařích. Nadějná spolupráce se rýsuje s jazzovým vydavatelství *Arta*, stejně jako s firmou *Happy Music*, která začala vydávat edici u nás neznámé australské country. Interpreti, organizátoři festivalů a vydavatelé si informaci o tom, že existuje Radio Proglas, sami předávají. A tak zatímco dříve jsme museli telefonovat a pracně shánět každého hosta, ozývají se teď osobnosti samy.

Přesto je a stále bude co zlepšovat a zdokonalovat. Všichni tvůrci pořadu *Jak se vám líbí* rádi přijmou vaše návrhy na to, co by se mohlo změnit, koho bychom mohli pozvat, kdo se vám líbí a hlavně **JAK SE VÁM LÍBILY UŽ ODVYSÍLANÉ POŘADY**. Vězte, že to nezajímá jenom nás, ale na reakce se ptají i naši hosté.

Poznámka pro interprety, kteří by rádi byli hosty pořadu *Jak se vám líbí*: Podmínkou je digitální nahrávka (CD, MD, DAT) minimálně osmi písní. Pokud ji vlastníte, můžete se ozvat do redakce Radia Proglas autorovi těchto řádků a telefonicky se domluvit na dalších podmínkách.

Milan Tesař

Koncerty jen z Brna?

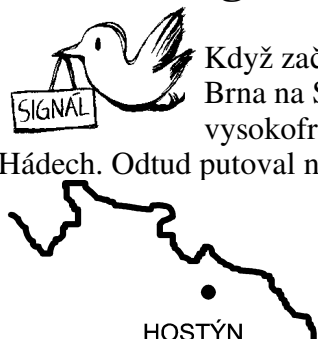
Zdá se vám, že upozorňujeme nejčastěji na brněnské kulturní akce? Nám bohužel také. Proto hledá hudební redakce Radia Proglas spolupracovníky ze všech větších měst, kteří by byli ochotni posílat nám anonce na koncerty i jiné akce. Podrobnosti rád sdělí Milan Tesař.

M. T.

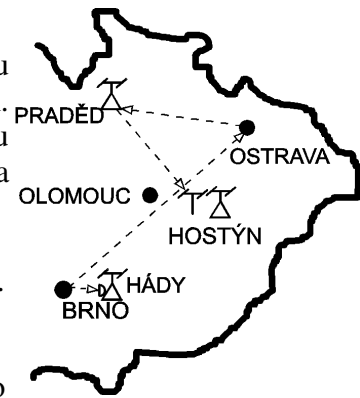
Doprava signálu Radia Proglas k vysílačům

Když začal v roce 1995 provoz Radia Proglas, probíhal přenos zvukového signálu z Brna na Svatý Hostýn následujícím způsobem: zvuk z režie Gabriel přišel do vysokofrekvenčního pojítka. Byl odvysílán na věž radiokomunikací v Brně na Hádech. Odtud putoval na další komunikační bod zvaný Hradisko. Zesílený signál z Hradiska přijalo pojítka na rozhledně na Svatém Hostýně a předalo rozhlasovému vysílači pracujícímu na frekvenci 90,6 MHz. Z něho putovaly pořady do přijímačů našich prvních posluchačů. Přenos signálu je znázorněn na obrázku vlevo.

Způsob přenosu signálu se s rozšířením vysílání o brněnský vysílač Hády a Praděd změnil až do podoby, kterou představuje další obrázek.

V současnosti se zvuk na Hády přenáší pojitkem, pomocí dvou parabolických antén, a odtud na frekvenci 107,5 MHz k posluchačům. Pro spojení s Pradědem máme od Českých radiokomunikací pronajatou linku, která vede z Barvičovy ulice do Ostravy-Hošťálkovic a odtud na Praděd.

Pradědský vysílač vyzáří na frekvenci 93,3 MHz program Radia Proglas. Možná se vám zdá, že ze hry vypadl Svatý Hostýn, ale hned se mu budeme věnovat. Rozhlasová anténa na rozhledně na Svatém Hostýně chytá signál z Pradědu a přivádí ho na vstup hostýnského vysílače. Tento způsob přenosu signálu se nazývá ballempfang. Používá se v případě, že v místě vysílače zachytíme kvalitně vlastní program a zároveň potřebujeme snížit náklady na přenosovou trasu.

Satelitní vysílání

Klasické přenosové linky jsou velmi drahé. Ke každému novému vysílači bychom museli vybudovat novou trasu pro jeho napojení na náš signál. Vzrostly by náklady, ale ani v budoucnu bychom neměli zaručeno, že pokryjeme vysíláním Radia Proglas celou Českou republiku.

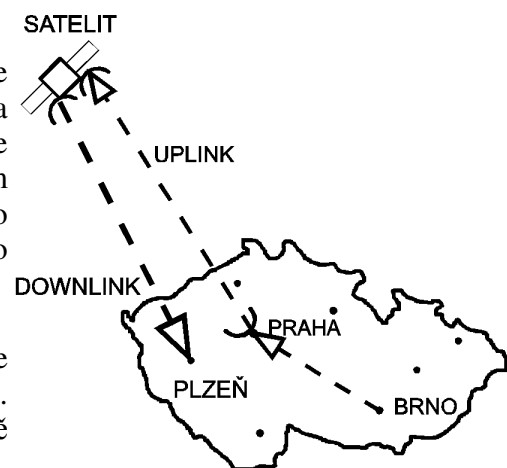
Vysílání ze satelitu je jeden ze způsobů, jak, problém vyřešit. Satelitní vysílání přináší tyto výhody:

- bezproblémové připojení případných nových vysílačů nebo vykrývacích vysílačů
- lze zavést signál do kabelových sítí ve městech i na vesnicích, kde není možný příjem Radia Proglas
- individuální příjem Radia Proglas po celé České republice.

Po vyhodnocení několika variant možného satelitního vysílání se nám jeví jako perspektivní využití nabídky firmy *CzechLink*. Tato společnost provozuje digitální satelitní vysílání prostřednictvím družice *Kopernikus 2*. Již dnes její služby využívá například Český rozhlas a Česká televize. Digitální vysílání ze satelitu s sebou přináší zvuk v kvalitě CD a užší přenosový kanál a také nižší poplatky provozovateli družice. Aby využívaný digitální kanál byl co nejužší, vyloučíme ze zvuku opakující se a tudíž nadbytečné informace, které si dokážeme v přijímači zase obnovit. Tomuto počínání se odborně říká komprese signálu a získání původního zvuku dekomprese signálu. Při satelitním vysílání se využívá komprese MPEG.

Protože se jedná o příjem digitálního vysílání, dostane posluchač na výstupu z přijímače stejně kvalitní zvuk jako na výstupu z odbavení. Signál z družice *Kopernikus 2* zasahuje velkou část západní a střední Evropy. Pro individuální příjem po celém území republiky by měla stačit satelitní anténa o průměru 60 centimetrů a souprava pro příjem digitálního vysílání.

Schematicky by přenos pořadu k posluchači vypadal tak, že bychom nejdříve dopravili signál do Prahy na Kavčí hory. Odtud by byl vypraven na družici *Kopernikus 2*. Této cestě signálu nahoru se anglicky říká „uplink“.

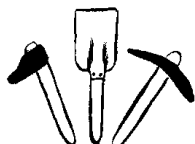
Následnému odvysílání směrem k Zemi se přezdívá „downlink“. Pořady Radia Proglas by klidně

mohli zachytit třeba posluchači v Plzni nebo kdekoli jinde v České republice. Schematicky to znázorňuje poslední obrázek.

Stanislav Agi Beránek

Malé ohlédnutí

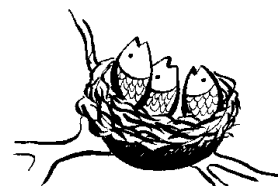
po dvou letech vysílání Proglasu nám ukazuje, jak velkou milost nám Bůh nepřestává prokazovat. Mnoho vody uplynulo od chvíle, kdy si krátce po sametové revoluci otec Tišek a otec Martin (tehdy ještě tajně svěcení kněží) uvědomili, jak důležitým prostředkem evangelizace je rádio a mnoho času uteklo, než se zformovala první skupinka nadšenců. Jednou se o tom snad bude vědět víc, my si jen dnes a na tomto místě připomeňme, že nic není zadarmo a sebelepší myšlenka je k ničemu, nebude-li za ní stát pevné odhodlání k realizaci a velmi, velmi mnoho práce. A nebude to opět k ničemu, jestliže Bůh tomu záměru nepožehná a budeme-li si myslet, že je to naše zásluha.

Proglas se po mnoha pokusech zformoval do té podoby, kterou má dnes, ušli jsme ovšem dlouhou cestu. Zpočátku, když se Radio Proglas, s. r. o. v osobě ing. Martina Holíka ucházelo o vysílací licenci (v létě roku 1994), vysílací schéma bylo koncipováno na 6, 12 nebo 18 vysílacích hodin. Ukázalo se však, že hned od počátku je nutno začít s 18-ti hodinami denně a ta skupinka bláznů bez jakékoliv rozhlasové praxe (která od počátku roku 1995 bušila kladivem a bourala a stavěla zdi a bůhvíco ještě ve sklepích Biskupského gymnázia) si to troufla a 8. prosince 1995 vysílat opravdu začala.

Z té původní skupinky 10 - 12 skalních příznivců nechal Pán vyrůst velké rodině, čítající dnes mnoho tisíc členů, kterých stále přibývá. Jestliže jsme si po prvním roce své existence mohli dovolit prodloužit vysílací čas na 21 hodin denně, stalo se tak díky modlitbám a obětem, darům a pomoci vás všech. Řada lidí nám věnovala spoustu práce a bez nároku na jakoukoliv odměnu nám pomohla (sami tak chytří nejsme) vyrobit programy zajímavé, zábavné a užitečné - mnozí tak činí dosud a mají za sebou desítky odvysílaných hodin.

Máme-li dnes regionální studia v Praze, Olomouci a Ostravě, stalo se tak díky podpoře a pochopení biskupů i zásluhou těch, kteří nás někdy - jako přátelé z pražského studia Kristián - ani nemohli slyšet. S pomocí Boží a dobrých lidí se rozšířil prostor, který potřebujeme ke své práci. Návštěvníci Dní otevřených dveří v Proglasu se mohli přesvědčit, že máme pracoviště pěkné a veselé, cítíme se tu dobře a naši přátelé doufejme také. Byly to vaše dary, které nám pomohly vystavět naše hnízdo a byla to láska a důvěra zejména prvních posluchačů z okruhu vysílače na Hostýně, jež nám pomohla překlenout čas prvních amatérských pořadů a prvních nejistých měsíců. Pak jsme dostali příležitost oslovit Brno a konečně i dar vzácný a vytoužený - frekvenci z Pradědu, jež nám umožňuje vysílat konečně i pro naši rodinu ve východních Čechách. Bohu díky za to.

Můžeme se spojit v modlitbě, poznávat se prostřednictvím kontaktních pořadů a slavit Eucharistii s těmi, kteří již nemohou vycházet. Radujeme se na plese, scházíme se na pouti (letos už potřetí - nezapomeňte!) a někteří z nás už se za všechny přimlouvají v nebi. Přibývá nám děcek! Takto povzbuzeni rádi bychom rozmnožili hřivny, jimiž nás nebeský Otec chce obdarovat. V době nepřilíš vzdálené bychom se chtěli pokusit prodloužit naše vysílání a současně zlepšit některé jeho složky. Rádi bychom se více věnovali dětem, některé pořady chceme udělat svižnější (aby se lépe poslouchaly), jiné trochu zkrátit, aby se nad nimi lépe přemýšlelo. Zveme každého, kdo něco dovede - pošlete své texty nebo se jiným způsobem zapojte: vítáme upozornění na hodnotné knihy, jsme vděční za pohotovost zprávy, jsme rádi, když se k nám přicházíte modlit. Za redaktory musím poprosit za prominutí, pokud nevyžádané texty nevracíme a na dopisy jednotlivě nestačíme odpovídat, poněvadž při průměrné frekvenci jedné až dvou stovek dopisů denně to prostě není možné. Jsme však skutečně a upřímně rádi každé řádce a vždy uvažujeme, jak a kde zaslané texty použít.

S vděčností se ohlížíme nazpět, s důvěrou čekáme, co nám přinese budoucnost. Pokusíme se získat další území a spoléháme na vás: pokud pokryjeme oblast s mizivým množstvím věřících, udržíme ji? Těšíme se a jsme zvědaví: jaké to bude? Jací lidé nás uslyší? Dá to Bůh? Jednodušší a levnější by bylo zůstat, kde jsme, máme však právo - když jsme dostali své rádio - nechat nevyužitou možnost hlásat evangelium? My jsme ovšem jen ti, kteří Božímu slovu připravují cestu: snažíme se naladit lidské vnímání tak, aby člověk slyšel Jeho hlas. Potřebujeme vaše modlitby, abychom nezapomínali na tento svůj úkol a já vám všem děkuji za to, že se po dvou letech našeho trvání můžeme po našich společných dějinách ohlédnout.

Marie Blažková

Jak to vidí Holubice?

Je první pátek v měsíci září L. P. 1995. Na pozvání svých bývalých spolužáků (Adrianky a Igora) vcházím já, Danka František Holubová, do zadního traktu Biskupského gymnázia. Do míst, která se zatím podobají víc staveništi, než budoucímu radiu. Jsem představena panu řediteli (otci Martinovi) a jeho zástupci (bratru Martinovi). Po krátkém rozhovoru s otcem Martinem se domlouváme na trvalé spolupráci. Do zahájení vysílání zbývají ještě asi tři měsíce. Zdá se to být neskutečné. Každé ráno před zahájením práce se modlíme ranní chvály a prosíme o požehnání na celý den. Pak bereme většinou kýble, hadr, „šmirglpapír“ a ostatní potřebné nástroje k zušlechtění vnějších prostor. Těšíme se, až budou hotová studia a přivezou přístroje. Slibují nám měsíc zkušebního vysílání.

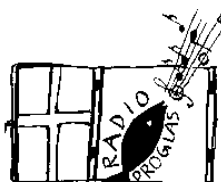

Už je listopad. Co se týká lidí, je nás už celkem základní sestava, ale přístroje k vysílání pořád nikde. Zahájení čím dál více považujeme za zázrak. Stále nám slibují 14 dní zkušebního vysílání. V půlce listopadu konečně přivázejí odbavovací pult. Jsou s ním starosti, ale pořád máme naději aspoň na týdenní vysílání „nasucho“.

Odrháváme první prosincový den. Už víme, že se pojede rovnou naostro a tak dostáváme vydatný „záučný“ kurs, jak zacházet se všemi přístroji, co s nimi lze a co nelze. Máme trému a věříme na zázraky.

8. prosince L. P. 1995. ZÁZRKY SE DĚJÍ – ZAHAJUJEME VYSÍLÁNÍ !!!

Přímý přenos mše svaté jde o hodinu později a ze záznamu, protože se nepodařilo propojit studio. Přicházejí první pocity slastného vítězství, ale i první zmatky a průšvihy. K tomu všemu se neslyšíme, jelikož kmitočet ze Svatého Hostýna 90,6 MHz do Brna nedosáhne. V rádiu je práce jak...

na rádiu, a tak zde trávíme i hodně volného času. V mnoha věcech je ještě zmatek, ale společné starosti a množství práce nás sblížují. Při modlitbě Simeonova kantika ve 23:30 se nás často sejde i pět a víc. Jakmile se rozezní Manilská hymna, otevrou se do odbavení dveře, okno, zpíváme a je nám moc dobře. Je to těžká doba, ale krásná.

Březen 1996. Dostali jsme kmitočet z Brna – 107,5 MHz. Neuvěřitelné! Máme velkou radost a strach zároveň. Očekáváme náročnější posluchače. Stále děláme hodně chyb. Posluchači nám většinou píší, že to nevadí, aspoň se prý mají čemu zasmát.

19. března. Zahajujeme vysílání z Brna. Naše obavy se nepotvrdily. Mají nás rádi i naši noví posluchači. Je pravda, že už děláme méně chyb, vždyť vysíláme „už“ tři měsíce! Chaos poommaaluu ustupuje, stále však zmatkujeme a práce je hodně.

Přelom roku 1996/1997. Ve spodní části budujeme nové prostory. Vypadá to u

nás jako na bojišti.

Leden 1997. Další zázrak!!! Dostáváme neskutečný, úředně přidělený, neuvěřitelný kmitočet z Pradědu – 93,3 MHz. Při duchovních cvičeních v Karlově Studánce si děláme na Praděd výlet a světíme technické zařízení.

Na sv. Josefa 19. března 1997. Přesně rok po brněnském vysílači začínáme vysílat i na kmitočtu 93,3 MHz.

8. *prosince 1997.* Jsou nám dva roky. Trochu se ohlížíme nazpátek. Moderátoři sice stále mívají ve snech černou můru, že přístroje nefungují, že je ticho a nikdo nejde na pomoc, ale celkově je v práci už mnohem méně zmatku, tempo se zklidnilo a i když je povinností stále dost a dost, zbývá někdy čas i na jiné věci – třeba zahrát si společně volejbal nebo zajít do kina. Hodně si povídáme o své práci a snažíme se to, co se nám nelíbí, vylepšit. Trochu se za ty dva roky prostřídal personál – někteří odešli, jiní přišli... Ale ten zvláštní duch, který nás provázal na začátku – duch pokoje, lásky, odvahy, služby a hlavně velkého Božího požehnání, bez kterého bychom nemohli vůbec nic, je s námi stále. A za to patří Bohu díky!!!

Danka Holubová

Několik poznámek

ke vzniku studia TELEPACE Ostrava: Když jsem se před dvěma lety dozvěděl o vzniku Radia Proglas, byl jsem skutečně nadšen. I když já - coby pracovník veřejnoprávního rozhlasu, tedy *Ostravského studia ČRo* - bych měl spíše hledět na vznik nového soukromého rádia přes prsty, neboť tak vznikla nová konkurenční stanice. Nicméně jako křesťan katolického vyznání jsem vznik této stanice přivítal zejména proto, že při poslechu nově vzniklých privátních rádií jsem začal pociťovat přinejmenším velké, ba převeliké rozpaky. Tyto stanice, respektive jejich programová náplň, se záhy začaly podobat jako vejce vejci. Odevšad se linula naprosto stejná hudba, moderátoři byli tak

„veselí“, že jim nebylo takřka rozumět a hlavně jsme my, jako posluchači, byli neustále přesvědčováni o koupi čehokoliv. Nu a protože si myslím, že nás, křesťany a vůbec slušné lidi, má Pán Bůh rád, došlo ke dvěma událostem, které podstatně ovlivnily můj život. Tou první bylo, že v Ostravě vzniklo *Ostravsko-opavské biskupství* a moje maličkost se mohla podílet na organizaci a mediálním zajištění inaugurace nového biskupa, kterým se stal František Václav Lobkowicz. V té době jsem působil jako *dramaturg Českého rozhlasu Ostrava* a byl jsem pověřen zajištěním natáčení celého slavnostního obřadu. Tehdy došlo i k události číslo dvě - navázal jsem pracovní kontakt s tehdy novou rozhlasovou stanicí *Radio Proglas*. I seznámil jsem se také s otcem Martinem Holíkem. To vše se odehrálo v minulém roce.

Loni na jaře došlo k velkým změnám v *Českém rozhlase Ostrava* a moje funkce dramaturga byla zrušena. Tudíž otázka - co nyní? V kostele sv. Josefa (Don Bosco) jsem zahlédl *Bulletin Nadace Telepace* a hle, dočetl jsem se o tom, že v Ostravě by mělo vzniknout další studio Radia Proglas, a to v prostorách *Nadace Telepace*. A jelikož se v Ostravě všichni známe (ono to zase není tak velké město), šel jsem se zeptat. A jak to dopadlo? Inu tak, že od 1. září jsem zaměstnancem *Radia Proglas*. 5. října vysvětlil biskup Lobkowicz studio *Radia Proglas* v budově *Telepace* a před námi je teď spousta práce.

Závěrem jedna velká prosba: *Radio Proglas* rozhodně není mamutí stanice, ale chceme být rodinným rádiem křesťanského zaměření. Přinášet pohodu do všech společenství lidí, kteří vyznávají

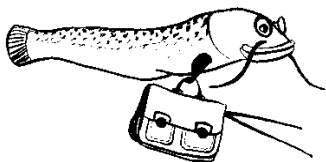
onu velkou Pravdu o spasení. A proto prosím všechny ty, kteří chtějí alespoň malou hřivnou přispět dobré věci – napište o tom, co vás trápí, co chcete sdělit o činnosti ve vašich společenstvích či o tom, co byste chtěli v Proglasu slyšet,

na adresu Pavel Kabzan, *Radio Proglas - studio Telepace*, Kostelní náměstí 2, 702 00 Moravská Ostrava. Budu velice vděčen za každý námět, připomínku i „tvrdou“ kritiku. Zdař Bůh naší společné práci.

Pavel Kabzan

Pozor, pozor, hledáme sumce!

V minulém zpravodaji jsme lovili mezi vámi posluchači KAMarády PRoglasu – KAPRY, kteří nám roznášejí poštu atd. Teď bychom rádi poznali šikovné a technicky čilé velké ryby mezi vámi. Šikovní kutilové, kteří by byli ochotní pomáhat druhým s výběrem a pořizováním radiopřijímačů a venkovních antén v místě bydliště jsou zváni k této službě. Stačí když nám napíšete, zda a jak máte zájem takto pracovat. Nezapomeňte uvést heslo „SUMEC“.

Stanislav Beránek

Zpravodaj Radia Proglas vydává Radio Proglas jako bezplatný informační zpravodaj pro členy Klubu přátel Radia Proglas. Toto 7. číslo vyšlo 30. ledna 1998. Redakce: Irena Novotná, Martin Šmídek a kolektiv Radia Proglas. Ilustrace Irena Novotná.